

ANDREÆ

ALCIATI

I. V. C.

EMBLEMATA

Elucidata doctissimis Claudij Minois Commentarijs:
Quibus ad huc sunt ejusdem Auctoris Note
Posteriores.

Quorum indagine aperta omnium Emblematum origines, sensusque
intimo eruto, mens Auctoris detegitur & explicatur: atque
aperte obscura omnia, quaeque dubitationem aliquam
pra se ferebant, illustrantur.

Postrema hac Editione a mendis quamplurimis, quibus
superiores scatebant, omnia repurgata, atque in
nitidiorum sententiam reducta.

Vela Libraria St.

IN VIRTUTE

ET FORTUNA.

*expurgo se
conforme el
expurgatorio
del año de 632.
Salva y sete
24. de 1638.*

LEGDUNI.

Apud Hæredes Gulielmi Rouillij. *Paula Thorlogy*

M. DC. XIII.

*y conforme el de 1690. Salva y Avud
1690. p. com. en el 120 offo
+ franco Maldonado*

CLAVD. MINOS

IURISC. LECTORI, S.

QUOD solet iis liberis contingere, qui extra nuptias nati non sic audenter patrem cedere possunt, ne pudorem eius onerent, si tamen ea sint indole & iis moribus ut non indigni suorum conditione videantur, postmodum à patre vel agnoscuntur, vel adoptionis iure aliquo eos liberorum in numerum aggregant, nec naturales modo, sed & legitimi aut certe ciuiles appellantur: Idem de meo hoc qualicumque libello non temerè dixerim, quem cum primis meæ pubertatis annis inchoassem, & ex amicorum arbitrato edi essem passus, volitare ita sæpe per manus hominum cœpit, & famam nescio quam auctori suo ac parenti quætere, ut iam septies vel eo plus Antuerpiæ primum apud Christophorum Plantinum nobilem Typographum, tum Lutetiæ cusus ac recusus, & aliquoties per me illustratus, nondum tamen suis omnibus numeris absolutus (quod non nisi homini otio abundantanti licuit) si non placere omnino saltem non displicere primum visus sit, nec alio sanè nomine quam quod eruditis viris non planè improbaretur. Sic itaque tandem ex communis famæ calculis me eo pellexit ac flexit, ut se agnoscerem haberémque liberorum iure ac numero, quasi qui paterno nomine se non prorsus indignum præstaret.

V. C.

ANDREÆ ALCIATI I. C.

MEDIOLANENSIS VITA.

PER CLAVDIVM MINOEM

IURESC. CONSCRIPTA.

ANDREAS ALCIATVS in pago Alciato seu Alzato Mediolanensi natus, e nobili Alciatorum familia, Iurisconsultorum & politorum hominum gloriam incredibili studio ac virtute longo post se reliquit interuallo. Is adolescens cum primum ingenij cultum caperet, non penitendos institutores a quibus edoceret, nactus est, sed maxime Ianum Parrhasium, quo Romae ac Mediolani literas humaniores summo omnium applausu doctit. Eas primas artes Alciatus auidè arripuit, seque iis non leuiter tinxit, earum tamen vsum omnem ad peritiam iuris, cui se totum ad dicebat, optimè referendum esse duxit, vt ea studia, in quibus alij, tanquam apud Syrenios scopulos consenscunt, huic vni ancillarentur. Ille itaque quod serio & percupidè eam iuris scientiam persequeretur, breui admodum spatio temporis ita promouit, vt dignus existimaretur, qui Doctoris insignibus cohonestaretur. Eo primùm honore donatus sic ab omnibus suspiciebatur, tantàmque de se admirationem concitabat, vt de rebus etiam granissimis, & quæ non nisi veteranis & longo vfu exercitatis viris proponi solitæ essent, argutè politèque responderet. Rogatus enim à Quæstore, quem appellant, hæreticæ prauitatis de re admodum perplexa & dubia, quæque iam antè multos sanè doctos, tum Theologicæ rei peritos, tum iuris professores exercuerat, ita satisfacit, vt Quæstor ille nō tam ab homine, quàm ab ipso edoctus oraculo abierit agebatur de supplicio Lamiarum, & earum mulierum quæ veneficæ aut strigilæ vulgato vocabulo nominantur: sed cum *Lycæ* tum seu strigum non esset vna species, ex iisque aliæ dicerentur in Græcæ immixisse, CHRISTVM Deum abnegasse, præsentibus ipsas & vigilantes, veneficiis atque deuotionibus iofantes ex-

*SYNTAGMA DE SYMBOLIS,
STEMMATVM ET SCHEMATVM*

*ratione, qua insignia seu arma gentilitia
vulgò nominantur: Deque
Emblematis.*

DE SYMBOLIS & rerum notis nonnulla plerique scripserunt: eorum tamen nemo est adhuc, quod sciam, qui eam rationem & argumentum sit accurata disputatione persecutus. Id vt præstare quodammodò possim, quòd videam eas partes hoc loco mihi demandatas, de inuentione symbolorum, eorùmque vsu & sine quædam, si non accuratè, at certè breuiter dicenda mihi videntur, ne subinde cogar anxie repetere quæ semel dixisse satis erit.

Qua fuerit inuentio prima Symbolorum.

COMPERTVM quidem nobis est vel sola coniectura primos illos homines, sed potissimum Aegyptios & Chaldaeos, qui in schola Memphytica philosophati sunt, imò ante expressam notarum aut characterum inuentionem & scripturæ vsum, reperisse symbola quædam rudia, vt animalium, vel siderum, vel rerum aliarum, quæ *ιερογλυφικὰ*, id est, sculpturas sacras appellacunt: quod primùm ab his factum esse constat ne ab imperita multitudo mysteria & arcana sapientiæ, quam colebant puris animis ac manibus, facile profanarentur, sed ab iisduntaxat intelligerentur, qui sacris iisdem initiati essent. Quorum rerum initia prima fuisse admodum rudia & simplicia nemo ambigit, qualia solent esse rerum penè omnium principia, quæ à rebus minimis orta tandem progressum ampliorem, & certè maiorem consequantur. Quod nobis planum esse poterit, si eam inuentionem, quam Aegyptiis & Chaldæis acceptam tribuimus, conferamus cum ornata, & accurata expolitione, quam huic præclaræ inuentioni Græci adiecerunt. tanta profecto cum venustate & apparatu, vt posteriores Græcorum cogitationes prioribus his, & fermè incultis Aegyptiorum signis præferre nò dubitemus. Eo enim factum esse crediderim, quop

AD ILLVSTRISS. MAXIMIL.
 DVCEM MEDIOLAN. SVPER
 insigni Ducatus Mediolanensis.

EMBLEMA I.

EXILIENS infans sinuosi è faucibus anguis,
 Est gentilitijs nobile stemma tuis.
 Talia Pellæum gessisse nomismata regem
 Vidimus, hisq; suum concelebrasse genus:
 Dum se Ammone satum, matrem anguis imagine lusam,
 Diurni & sobolem seminis esse docet:
 Ore exit, tradunt sic quosdam enitior angues.
 An quia sic Pallas de capite orta Iouis?

PROponit schema gentilitium siue insigne Ducatus Medio-
 lanensis, in quo serpens cæruleus in aureo æquore infan-
 tem,

In Occasionem.

EMBLEMA CXXI.

Διαλογικῶς.

LYSIPPI hoc opus est, Sicyon cui patria; tu quis?
 Cuncta domans capti temporis articulus.
 Cur pinnis stas? usque rotor, talaria plantis
 Cur retines? passim me levis aura rapit.
 In dextra est tenuis dic unde nouacula? acutum
 Omni acie hoc signum me magis esse docet,
 Cur in fronte coma? occurrens ut premdar. At hesto tu
 Dic, cur pars calua est posterior capitis?
 Me semel alipedem si quis permittat abire,
 Ne possim apprenso postmodo crine capi.